



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2873/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Ћосић, адвокат из ..., против тужене Општине Мионица, коју заступа Заједничко правобранилаштво града Ваљева и других општина, ради исплате накнаде за заузето земљиште, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4803/19 од 14.02.2020. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4803/19 од 14.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4803/19 од 14.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 370/17 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за извршену фактичку експропријацију катастарске парцеле ближе описане у том делу изреке исплати 1.042.530,00 динара са законском затезном каматом од 12.04.2019. године као дана доношења одлуке до коначне исплате, док је захтев за исплату камате почев од 01.01.2006. па до 11.04.2019. године одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4803/19 од 14.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да

нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је питање накнаде за фактички експроприсану непокретност довољно расправљено у судској пракси и нема потребе са новим тумачењем права, а тужени уз ревизију не доставља одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 22.12.2017. године. Вредност предмета спора је 1.042.530,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић